

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetæ Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Cap. 39.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68688)

21 Et inquit Iaias vt
tollerent massam de
fici, & cataplasmarēt
super vulnus, & sana-
retur.

22 Et dixit Ezechias,
Quod erit signum
quia ascendam in do-
mum Domini?

Cap. 39.

1 In tempore illo mi-
sit Merodach Baladā
filius Baladan rex Ba-
bylonis, libros & mu-
nera ad Ezechiam:
audierat enim quod
agrotasset, & conua-
luisset.

2 Latatus est autem
super eis Ezechias, &
ostendit eis cellā aro-
matum, & argenti, &
auri, & odoramento-
rum, & vnguenti op-
timi, & omnes apo-
thecas supellectilis
suae, & vniuersa quae
inuenta sunt in the-
sauris eius. Non fuit
verbum quod non of-
fenderet eis Ezechias
in domo sua, & in
omni potestate sua.

Iusque tui firmum & nunquam variabile pacti.

21 *Talibus orabat iam sanus, & ulcere prorsus
Integer obducto, miseris quod serpere membris
Desierat, sicu (miranda potentia) fotum
Contusa bonus Amosides quam triuerat ipse,
Emplastrumque noua validum confecerat arte,
Quod simul admotū est, fugit omnis corpore morbus,
Et dolor, & veteres rediere in pristina vires.*

22 *Obstupuit subita percussus imagine rerum
Hesechias, duplicesque manus ad sidera tendens,
Hoc erat, hoc signum caelo mihi (dixit) ab alto
Spondebas Pater, & rursus tua templa videre
Spemq; fidemq; dabas: rata sunt, quaecūque precamur:
Non haec humanis opibus, non arte magistra
Proueniunt, tua me genitor, tua dextera seruat.*

1 *Fama retrogressi solis duplicatāque lucis.
Producta meta attonitum perterriti orbem,
Et circum late volitans, per rura, per vrbes,
Vsq; Semiramiae magnam Babylonis ad urbem
Pertulerat, Phaebo Auroram stupuisse reuerso:
Palluit insoliti noua rex ad nuntia monstri,
Merodacus Baladane satus, quo doctior alter
Non erat astrorum occubitus ortusque notare.
Ergo, quidquid erat, vicibus quod sidera mundi
Peruersis, foedum possent aut triste minari,
Muneribus statuit missis, scriptoque piare,
Depulsum morbum, & reducem gratante salutem.*

2 *Lata viro fuit haec tanti legatio regis,
Principibus spectanda viris, & diuite cultu.
Ergo salutatois verbis compellat amicus,
Amplexusque ducem dextra, comitesque sequentes
Pragrediens, vario tempus sermone leuabat,
Nunc hoc, nunc illud, si quid spectabile monstrans.
Vt ventum ad sedes, veterumque palatia regum,
Interiorque domus regali splendida luxu,
Cardinibus patuit motis, & diues odoris
Cella peregrini, quis eburnis condita thecis
Vnguenta, & plenos onyches, alabastrāque succis
Enumeret? quos miscet Arabs, quos decoquit Indus,
Et quos thurilegis Panchaia mittit arenis?*

*Exin progressus, priscorum araria regum,
Thesaurōsque aperit: iacet ingens copia facti
Infectique aurī argenti que immobile pondus:*

Immensa.

Non spernen-
da medicina
que vfu & ex-
perimēto cō-
stat, nam &
hāc Deus fe-
cit.

Hūc quidam
patrem Na-
buchodono-
soris fuisse
putant.

Immense Solomonis opes, regumq; sequentum
 Congestæ studiis, quin sacram detegit aram:
 Et quæ vasa nefas genti spectare prophana,
 Miratur, cupidósque oculos ad singula torquet
 Barbarus, & prædam votis sibi spondet auaris:
 Exquirítque, auditq;, quis hæc, quis fuderit illa,
 Intulerítque sacris olimque dicauerit aris.

Tum primùm potuit (si ritè recordor) inermis
 Barbaries, nullo bello, sed pace manente
 (Proh scelus) arcanum nostri deprendere regni,
 Aduenâque haud tantùm admissus, sed voce manûque,
 Non secus ac victor, secreta per intima ductus,
 Tempa oculis spolianda haurit, sedemque Tonantis
 Mitratu gaudet Beli calcare sacerdos.

³ Vix dum legatos multo dimiserat auro,
 ⁴ Et picturata donatos murice vestis
 Rex ostentator, quum protinus ecce propheta,
 Aduenit Amosides, fictóque hæc ore locutus,
 (Disimulabat enim rem scire) Quid optime, dixit,
 Rex Davidigenitum peregrinus hic attulit hospes?
 Quæ mandata dedit? quibus est aduectus ab oris?
 Hæsit ad hanc vocem Hesechias, tandèmq; superba
 Rettulit ad sese missos Babylone venire,
 Rara ab Achemenio portantes Tigride dona.
 His ego, quòd socio legati à rege venirent,
 Ne quod ab ingrato munus quererentur omissum,
 Nè-ve minor meritis, impar vel honore viderer,
 Quotquot habet, centùmque seris augusta supellex
 Claudit opes, quotquot gazas araria seruant,
 Tot cumulata annis iam prima ab origine regum,
 AEs, aurum, argentum, gemmas, unguenta, togasque
 Arte laboratas mira, galeasq; smaragdís
 Fulgentes, ensesque renidentes hyacinthis,
 Currúsque clypeósque, & mille apta vsibus arma,
 Et quidquid rarum, quidquid spectabile tota
 Vrbe fuit, coràm ostendi, letósque remisi.

⁵ Quem contrà toruè aspiciens, sic farier orsus
 Amosides: Audi, quæ me tibi dicere iussit
 Armipotès Dominus, diuñ Pater, atque hominũ Rex:

⁶ Adueniet tempus, nec longa morabitur ætas,
 Hæc cum diripiet Babylonius omnia miles,
 Quæ te iactare ambitio fastúsque coëgit.
 Et quas maiorum mores, virtúsque tuorum

X 2

Intactas

3 Introiuit autè Isaias propheta ad Ezechiam regè, & dixit ei, Quid dixerunt viri isti, & vnde venerunt ad te? Et dixit Ezechias, De terra longinqua venerunt ad me, de Babylone.

4 Et dixit, Quid viderunt in domo tua? Et dixit Ezechias, Omnia quæ in domo mea sunt, viderunt: non fuit res quam nõ ostèderim eis in thesauris meis.

5 Et dixit Isaias ad Ezechiam, Audi verbum Domini exercituum:

6 Ecce dies venient, & auferentur omnia quæ in domo tua sunt, & quæ thesaurizauerunt patres tui usque ad diem hanc, in Babylonem: non relinquetur quicquam, dicit Dominus.

*Intactas multis gazas seruauerat annis,
Condideratque olim, raptor Chaldaeus Orontem
Euphratemq, ultra feret, Armeniūque Nyphaten.*

7 Et de filiis tuis, qui
exibūt de te, quos ge-
neris, tollent, & erūt
eunuchi in palatio re-
gis Babylonis.

*1 Nec contentus eo, medijs tua pignora cunis
Abripiet, non hanc in spem suscepta parenti,
Molliaque abreptis ferro genitalia duro
Abscindens, teneri crescentem corporis ignem
Exstinguet, mollire mares edoctus, ut illis
Clausas conclauī per regia septa puellas
(Turpe ministerium) concredere tutius ausit.*

Hinc Hebraei
volūt Danie-
lem, Ananiā,
Misaelē, &
Azariam, ex-
fectis virili-
bus, seruitutē
seruisse Nabu-
chodonosori.

8 Et dixit Ezechias
ad Isaīam, Bonū ver-
bū Domini quod lo-
cutus est Et dixit, Fiat
tantū pax & veritas
in diebus meis.

*8 Palluit ad veri responsa minacia vatis
Achasides, cælūmq, tuens hęc ore profudit:
Ista quidem quia nota mihi tua magna voluntas
Est, Pater, & precibus dudum non flecteris vllis,
In melius fati ut conuertas orsa potentis,
Cedo lubens, rata sint olim, quacunque minaris:
Illud, te fati nulla quod lege tenetur
Quodque potes, pro me obtestor, da tempora saltem
Quantulacumque tuo vita mihi munere restant,
Degere pace bona, & felici claudere fine,
Ne videam infelix casus & probra meorum,
Vrbisq,ue templique tui miserabile bustum.*

*Sic ille orabat, nimium quid sera futuro
Posteritas æuo ferret securus: at illam,
Omnia, cui, quę sunt, genitor, quęq, ante fuere
Quęque dehinc ventura patent, sanctissimus idem
Humani generis custos, solatus amicam est:
Et sperare iubens, sic cælo fatur ab alto:
Ne trepida mea cura, meus ne defice primus
Et supremus amor, mea magna & sola voluptas,
Tecum ego semper ero, nec te, (quod rere) relinquam,
Nec, si abs te videar quandoque remotus abesse,
Desperes, adero, disrupta nube repente,
Dum modo poscar, opem rebus laturus in arctis.*

Cap. 40.

Ad Ecclesiam
Christi hęc
pertinent.

Cap. 40.

1 Consolamini cōso-
lamini popule meus,
dicit Deus vester.

2 Loquimini ad cor
Ierusalem, & aduoca-
te eam: quoniam cō-
pleta est malitia eius,
dimissa est iniquitas
illius: suscepit de ma-
nu Domini duplicia
pro omnibus peccatis
iuis.

*1 Tūque ad eō sacra turba virūm, quos numine nostro
Impleri, pacemque nouam, & noua fœdera mundi
Quadrifidi cunctas iussi vulgare per oras,
Hanc primūm solare inopem, solare relictam,
Quę celsō Solymæ sedet arcis vertice gentem,
Et quę cor mærens longisque doloribus haustum
Delenire queant, age dic solantia verba.
2 Mox populo, tristi in luctu & squallore iacenti,
Nuntia grata refer, sinem venisse malorum,*

Vobiscū sum
vsque ad cō-
summationē
sæculi. sūt au-
tem hęc acci-
pienda de be-
neficio per
Christū mor-
talibus con-
cesso.
Verba hęc ad
Apostolos
pertinent.
Vocatio eo-
rū qui ex Iu-
dæis credide-
runt.

Vocatio Gen-
tium & præ-
dicatio Euan-
gelij.

Condonata.